

Sygn. akt II K 1014/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	St. sekr. sąd. Joanna Rybińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód w Toruniu – Magdaleny Wójcikiewicz-Syczyło

po rozpoznaniu w dniu 17.10.2016 r.

sprawy:

M. K. (1) ur. (...) w K.

syna J. i J. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 listopada 2015r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, po uprzednim zamieszczeniu na internetowym portalu (...) oferty nr (...) dotyczącej sprzedaży telefonu komórkowego marki(...)i wprowadzeniu w błąd kupującego co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy sprzedaży, w wyniku czego powstały straty w wysokości 200 zł na szkodę A. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 par. lkk wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt IIK-554/10, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie 27.09.201r. do dnia 27.03.2012r., Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt II K-103/11, kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 27.03.2012r. do dnia 27.11.2012r. , w warunkach określonych w art. 64 par. lkk

tj. o czy z art.286 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. lkk

orzeka

I/ oskarżonego **M. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym odmiennym ustaleniem, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 286§1 i 3kk w zw. z art. 64§1kk i za to w myśl art. 286§3kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II/ na podstawie art. 46§1kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej A. S. (1) kwoty 200 (dwieście) złotych;

III/ zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

IV/ zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IIK 1014/16

UZASADNIENIE

M. K. (1) posługując się (...) zamieścił na portalu internetowym (...) ofertę nr (...) dotyczącą sprzedaży telefonu komórkowego marki I. (...) za kwotę 460 zł.

W/w ofertą zainteresowała się A. S. (1). W dniu 19 listopada 2015r. w T. skontaktowała się ze sprzedającym za pośrednictwem portalu (...)i uzgodniła ,iż przekaże na konto oferenta kwotę 200 zł, a pozostałą należność prześle po otrzymaniu telefonu.

Zgodnie z ustaleniami A. S. przelała na konto sprzedawcy kwotę 200 zł. Następnie usiłowała skontaktować się z nim telefonicznie, jednakże połączenie nie zostało odebrane. Później M. K. zadzwonił do kupującej z innego numeru i poinformował ją,iż telefon jest używany, w dobrym stanie . A. S.wysłała do w/.w sms-a z danymi do wysyłki oraz zapytaniem kiedy może spodziewać się kuriera. Sprzedający odpisał,iż pieniądze wpłynęły na jego konto, telefon został wysłany, jak również ,że skontaktuje się z nią kurier.

Pomimo tych zapewnień przesyłka nie dotarła do kupującej. A. S. usiłowała skontaktować się ze sprzedawcą. M. K. nie odbierał jednak od niej połączeń, jak również nie odpisywał na sms-y. W międzyczasie sprzedający usunął konto z portalu (...).

/Dowód – wyjaśnienia M. K.-k. 119,151;

zeznania A. S.-k. 2;

Wyciąg z rachunku bankowego-k. 103-104

M. K. był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. W/w czynu dopuścił się m.in. będąc uprzednio karanym za czyn z art. 286 par. lkk wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt IIK-554/10 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie 27.09.2011r. do dnia 27.03.2012r. oraz Sądu Rejonowego w Chodzieży sygn. akt II K-103/11 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 27.03.2012r. do dnia 27.11.2012r. .

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie sądu przyznanie się do winy oskarżonego nie budziło żadnych wątpliwości, gdyż było skorelowane ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd nie znalazł również podstaw, by dyskredytować rzetelność relacji świadka A. S., która szczegółowo opisała przebieg transakcji zawartej na portalu (...). Zeznania tego świadka były jasne i spójne, a ponadto znajdowały odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonego, jak również zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji w postaci wykazu połączeń czy wydruku bankowego.

Sąd uznał za wiarygodne także zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, albowiem ich autentyczność nie budziła wątpliwości, a treść nie była kwestionowana przez strony w toku procesu, jednocześnie korespondując z ich depozycjami. Pozwoliło to uznać je wszystkie za wiarygodną podstawę czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Art. 286 § 1 kk penalizuje zachowanie polegające na doprowadzeniu innej osoby – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo materialne, które w formie przewidzianej w § 1 można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim.

„Doprowadzenie” o którym mowa w niniejszym przepisie należy rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (*damnum emergens*) lub umniejszenie przyszłych zysków (*lucrum cessans*). Przy czym, co istotne, nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo, bowiem zachodzi ono wtedy, gdy sprawca działał w określony sposób, tj. wprowadził w błąd (podjął podstępne zabiegi prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości), albo wyzyskał błąd (kiedy pokrzywdzony już ma błędne wyobrażenie o rzeczywistości, zaś sprawca wyobrażenie to wykorzystuje) albo też wyzyskał niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsięwziętego działania (niezdolność, którą sprawca wyzyskuje, może mieć charakter trwały lub czasowy, przy czym nie mają znaczenia przyczyny tej niezdolności ani sposób, w jaki sprawca ją wyzyskał). (Komentarz do art. 286 kk [w:] Kodeks karny. Komentarz., Mozgawa Marek (red.), Budyn-Kulik Magdalena, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kulik Marek, LEX 2010).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy sąd uznał, iż przeprowadzone w sprawie dowody dają podstawę do tego, aby uznać, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 i 3 kk. Oskarżony wprowadził pokrzywdzoną w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy sprzedaży, jeszcze po otrzymaniu środków od A. S. zapewniał ją, iż telefon został wysłany, w późniejszym zaś okresie unikał jakiegokolwiek kontaktu z kupującą. W/w okoliczności świadczą o premedytowanym działaniu oskarżonego.

W tym miejscu należy podnieść, iż w przedmiotowej sprawie miała zastosowanie instytucja skazania bez rozprawy przewidziana w art. 335§2kpk. Zgodnie z §2 powołanego powyżej przepisu Prokurator może dołączyć do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki, uwzględniających też prawnie chronione interesy pokrzywdzonego, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, oświadczenia dowodowe złożone przez oskarżonego nie są sprzeczne z dokonanyymi ustaleniami, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. W doktrynie i judykaturze podkreśla się, iż owa instytucja stanowi formę ugody zawieranej pomiędzy stronami postępowania, która jest wynikiem wypracowanego konsensusu. W zamierzeniu Ustawodawcy jest ona instrumentem zmierzającym do przyspieszenia postępowania.

Analogiczna sytuacja wystąpiła w przedmiotowej sprawie oskarżyciel publiczny załączył do aktu oskarżenia wnioski w trybie powołanego powyżej przepisu, zawierający wniosek o orzeczenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązku naprawienia szkody w wysokości 200 zł. Wymiar oraz rodzaj w/w sankcji zostały uprzednio uzgodnione z oskarżonym.

W ocenie sądu zaproponowany wymiar kary jest adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych w głównej mierze sposobem działania sprawcy. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął przyznanie się oskarżonego do winy, jak również nieznaczną wysokość wyrządzonej szkody. Natomiast jako okoliczności obciążające sąd poczytał uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa tożsame rodzajowo. Należy zaakcentować, iż M. K. był aż ośmiokrotnie karany za przestępstwa z art. 286§1kk, inkryminowanego czynu dopuścił się działając w warunkach recydywy. Stosowane wobec niego dotychczas sankcje karne nie przyniosły pozytywnych rezultatów, skoro pomimo stosowania wobec niego środków oddziaływania probacyjnego dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych. Z przytoczonych wyżej względów zdaniem sądu w odniesieniu do oskarżonego zachodzi konieczność wzmocnienia oddziaływania w zakresie prewencji indywidualnej. W ocenie sądu wyłącznie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności spełni swoje cele, gdyż będzie stanowiła dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i przestrożę na przyszłość.

Na podstawie art. 46§1kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz A. S. kwoty 200 zł. W/w środek ma zadośćuczynić zasadzie kompensaty szkód wyrządzonych czynem zabronionym, z drugiej zaś strony uzmysłowić oskarżonemu nieopłacalność tego rodzaju przestępstw.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie §4 ust. 1-3 i § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1801) zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 420 złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT . Zasądzając w/w należności uwzględniono charakter sprawy oraz nakład pracy adwokata.